

Arrest

nr. 86 550 van 31 augustus 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 20 april 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 17 januari 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 juni 2012.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. DE POURCQ verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Volgens de onderstaande bestreden beslissing dient de verzoekende partij op 7 januari 2010 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

1.2. Volgens de verzoekende partij heeft zij deze aanvraag aangevuld met aanvragen van 20 januari 2010 en 1 maart 2010.

1.3. Op 17 januari 2012 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de aanvraag ongegrond. Dit is de bestreden beslissing die luidt:

“(…) Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 07.01.2010 werd ingediend door :

(…)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden:

Ter ondersteuning van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, beroept betrokkene zich op de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing.

Het ouderschap van een Belgisch kind en samenwoont met een Belgische onderdaan worden door betrokkene ingeroepen als argument om een verblijf te verkrijgen. Deze gegevens hebben niet automatisch het verwerven van een verblijfsrecht op het Belgisch grondgebied tot gevolg. Gezien het gedrag van betrokkene vormen deze gegevens geen reden tot verblijf.

Betrokkene heeft door zijn gedrag namelijk de openbare orde geschaad.

Betrokkene werd veroordeeld op 26.06.2008 door de Correctionele Rechtbank van Mons tot een gevangenisstraf van 1 jaar voor het bezit van verdovende middelen.

- werd veroordeeld op 30.06.2010 door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen tot een gevangenisstraf van 10 maanden met uitstel 5 jaren behalve 3 maanden voor opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte als gevolg of arbeidsongeschiktheid

- werd op 17.01.2011 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen tot een gevangenisstraf 1 jaar met probatie-uitstel 5 jaren behalve de voorhechtenis van 29.10.2010 tot 08.11.2010, voor het vernielen of beschadigen van roerende eigendommen met behulp van geweld of bedreiging.

(…)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending van artikel 9bis van de vreemdelingenwet aan en de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. De verzoekende partij wijst erop dat zij naast de aanvraag van 7 januari 2010 ook aanvragen indiende op 20 januari 2010 en op 1 maart 2010. Zij meent dat deze aanvragen tegelijkertijd hadden moeten behandeld worden. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, van artikel 8 van het EVRM, van artikel 9.1 van het “Kinderrechtenverdrag” gekoppeld aan de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan. De verzoekende partij wijst erop dat in de aanvraag van 6 januari 2010 uitdrukkelijk melding werd gemaakt van de concrete elementen die wezen op een gezinsleven tussen de verzoekende partij en diens levensgezel, relatie uit dewelke een kind werd geboren op 14 oktober 2009.

2.2. De verwerende partij legt geen nota neer en geen administratief dossier.

2.3. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de verwerende partij de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld: *“De verwerende partij heeft geen administratief dossier overgelegd, zodat het voor de Raad onmogelijk is gemaakt een wettigheidscontrole op haar beslissing uit te oefenen.”* Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verwerende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet

immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een nota of als een bijkomende mogelijkheid tot het neerleggen van een administratief dossier. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verwerende partij de mogelijkheid te geven het gebrek aan een nota hetzij onvolkomenheden van een nota, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 28 juni 2012 dient de verwerende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 9 augustus 2012, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 25 juni 2012 opgenomen grond, stelt zij dat *in casu* de Raad zijn wettigheidscontrole wel kan uitoefenen omdat op de motieven uiteengezet in het eerste middel, wel werd geantwoord door de bestreden beslissing en de verzoekende partij het bestaan van de gevangenisstraffen niet betwist.

Met betrekking tot het ter terechtzitting van 9 augustus 2012 gevoerde betoog en de in het verzoekschrift ontwikkelde middelen, wijst de Raad op het volgende:

De verzoekende partij stelt dat zij op 20 januari 2010 en op 1 maart 2010 aanvragen heeft verstuurd die de bestreden beslissing had in acht moeten nemen. De aanvraag van 1 maart 2010 voegt zij in kopie aan haar verzoekschrift toe. De aanvraag van 20 januari 2010 is de Raad niet gekend bij gebreke aan een administratief dossier. Uit de bestreden beslissing kan niet afgeleid worden of met deze aanvragen rekening is gehouden en of de bestreden beslissing deze aanvraag van 20 januari 2010 had dienen te betrekken in het kader van het zorgvuldigheidsbeginsel. Evenmin is geweten of de verzoekende partij voldoende elementen met betrekking tot haar gezinsleven aan de verwerende partij kenbaar heeft gemaakt voor het nemen van de bestreden beslissing. Evenmin kan er worden nagegaan of de administratie uit de inlichtingen waarover zij beweerde te beschikken wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867). Het betoog van de verwerende partij ter terechtzitting doet hieraan geen afbreuk.

Het beroep dient ingewilligd te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 17 januari 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN